

[Carl P. Jensen.]

Der har ofte her været tale om betydelige aktieindskud for boligtagende i forbindelse med de såkaldte håndværkeraktier, der i begge tilfælde har placeret risikoen på et sted, som ikke generede bygherren synderligt.

Når det ærede medlem ironiserede over den måde, hvorpå det almenyttige byggeri kunne fremskaffe en byggefond, ja, så har jeg for så vidt kun grund til at takke det ærede medlem for denne praktiske anskuelserundervisning, som jeg ikke kunne have demonstreret bedre med så få ord. Det var jo statens penge, sagde det ærede medlem, og de penge, som de sociale boligselskaber fremskaffer ved en omprioritering, er en gevinst, der skyldes pengeforringelsen. Ja, det erkender jeg blankt. Den del af en omprioriteringsgevinst, som skyldes pengeforringelse, er en ganske uretmæssig gevinst, der ikke skyldes nogen som helst personlig indsats eller nogen som helst risiko, og alene af den grund bør den heller ikke tilfalde nogen enkeltperson.

Jeg deler altså ganske det ærede medlems betragtninger, men mangler bare en begrundelse for, at ganske tilsvarende synspunkter ikke gælder, når det private byggeri foretager en omprioritering med en gevinst, der skyldes tilsvarende forhold. Men det var måske netop dette, det ærede medlem tænkte på, da han erklærede, at de private husejere var lejernes gode tjenere, for i så fald har man lov til at regne med en betjeningsafgift, som jo skal være mindst 15 pct.

Når det ærede medlem hr. Adolph Sørensen er utilfreds med mine betragtninger vedrørende Håndværksrådets henvendelse og betegner dem som et udfald mod byggehåndværket, gør det ærede medlem sig skyldig i en misforståelse. Jeg har ikke sagt noget, der kunne opfattes som et udfald mod håndværket; jeg har alene omtalt Håndværksrådets henvendelse, og jeg skal i så henseende henvise til Folketingstidende, når den fremkommer. Her vil jeg blot understrege, at det ærede medlem ikke med et eneste ord har været inde på det afsnit i Håndværksrådets henvendelse, som jeg omtalte, f. eks. advarslen mod at yde offentlige lån, medmindre jeg skulle opfatte det ærede medlems udtalelser om, at man ønskede en 100 pct.s

liberalisering af byggeriet, som noget i den retning. Hvis det skulle være svaret, vil jeg da gerne henvise til, at det centrale i mine betragtninger var en påvisning af hulheden i den opfattelse, at man kan tale om liberalisering, samtidig med at man kræver statsgaranti for renter og afdrag på panten, som man ikke skulle have lejlighed til at kontrollere. Jeg forstår ikke linjen med dette liberalistiske anstrøg.

Videre sagde det ærede medlem om den opgørelse af investeringstallene, jeg havde påtalt, at Håndværksrådet havde den fra en officiel rapport fra arbejdsmarkedskommissionen. Herom udtalte den højtærede boligminister sig meget hensynsfuldt og forsigtigt og sagde, at tallene ikke var rigtige. Jeg vil gerne sige det stærkere: de tal, der er benyttet i Håndværksrådets henvendelse, er vitterligt urigtige. Jeg beskylder ikke det ærede medlem for bevidst at gentage denne urigtighed, men jeg holder mig stadig væk til Håndværksrådets henvendelse. Den omtalte rapport, som jeg udmærket kender som medlem af arbejdsmarkedskommissionen, det er rapporten af 16. august 1956, og den indeholder et gennemsnitstal for nybyggeriet, d. v. s. erhvervsbyggeri, offentligt byggeri såvel som boligbyggeri under ét, altså også almenyttigt boligbyggeri og privat byggeri, og her har vi de 40 000 kr., men det er en fælles opgørelse for alle former for byggeri. I samme opgørelse findes en specifikation, der udtrykkeligt nævner og placerer i en gruppe for sig socialt boligbyggeri, kapitel II, med 50 000 kr. og endvidere privat byggeri med henvisning til kapitel V A-byggeri også med 50 000 kr., det vil sige nøjagtigt det samme beløb for socialt byggeri som for privat byggeri.

Endelig vil jeg gerne føje til over for det ærede medlem, at jeg fuldt ud anerkender Håndværksrådets indsats med hensyn til planlægning, rationalisering og uddannelse af konsulenter. Den kender jeg fuldt så godt som det ærede medlem, men lad mig tilføje, at mit kendskab hertil har jeg som medlem af boligministeriets produktivitetsfundsudvalg, hvor jeg har været med til at indstille Håndværksrådet til en bevilling på 200 000 kr. til dette formål, og dem har Håndværksrådet modtaget. Altså, dette arbejde, som det ærede medlem fremhæver, er uanset Håndværksrådets ønske om 100